

تشدید بحران در درون رهبری مأموریتی

آن برسد؛ بلکه شکاف در میان جنگهای مختلف در رهبری چنین و مبارزه بر سر قدرت میان این گروهها را تشدید نموده و این اختلافات در میان توده های دنباله در صفحه ۲

اصحابه هدیه عبد الناصر دختر جمال
عبدالناصر رئیس جمهور فقید مصر
با روزنامه «الدستور» چاپ آردن

هدیه عبد الناصر اظهار داشت: حمله و افترا به پدر من بالاصله پس از درگذشت وی آغاز شد. این تبلیغات اینجا در محاکم محدودی جریان داشت و سپس جنبه گستردگی داشکار و رسی پیوست گرفت. هدف این تبلیغات از بین بردن میراث ایدنگلوبیک و سیاسی نشستین رئیس جمهور مصر و خصیل و تثابیج انقلاب مصر است. هدیه عبد الناصر مذکور شد این تبلیغات محاکوم به شکست است، زیرا مردم برای کارهای که ناصر برای خلق خود انجام داده، ارزش فائلند. علیرغم تبلیغات ضد ناصر، شماره طوفداران ناصر بیویه میان کارگران و دانشجویان رویزوفی است. ممتنع مسئله بر سر این نیست که چه کسی موافق یا مخالف ناصر است! اکثریت جمعیت ۳۷ میلیون مصر از انقلاب مصر که سنتگیری سوسیالیستی دارد پیشیگانی میکنند.

هدیه عبد الناصر گفت تلاش رهبری کوتی مصر بر پندهاری واهی است. خدمت پدر من در آنستکه نبهری وی از انقلاب ضد استعماری و ضد امپریالیستی در مصر انجام گرفت و این انقلاب پویا یکیگر کشور های عربی را همکاری بود. باید مذکور شد که درست ناصر بود که در مقابل همه مانورها و توطنه های دوام امپریالیستی ایستادگی میکرد.

روزنامه «برآورد» ۲۲ آوریل ۱۹۷۶

قرار معلوم زندانیان دوران بازیرسی را دریگیری از زندان های کشور، احتمالاً در زندان بد نام «کیمیه»، واقع در مقر سواوک، پسر پرده اند. بنا به تجزیهات کشفته میتوان حد را که آنها تیز اختصار آشنا باشیل جالب دستگاههای اکتفایی ریزی را داشته اند! در اعماق مختلف از سیاری از چنین آلات، اجماله نوعی اجاق که بر اثر حرارت سرخ میگرد و همچنین دارن شوک را فرقی به اضطراری میگیرد و همچنین در تأسیف فراوان اطلاع یافهم که رفیق آفری سقوط کمیته مرکزی حزب توده ایران و عضو کمیته مرکزی فرقه دسکرات آذربایجان در ۲۴ اسفند سال ۱۳۵۴ درگذشت.

رفیق میر آقا آذربایجان در سال ۱۳۲۲ هجری شمسی در دهکده «زاویه» از محل خانه متولد شد. وفیق آذربایجان از شیوه حزب توده ایران درآمد و وردجیش گیلان شرکت کرده و پس از سرکوب این جنبش مجبور به مهاجرت گردید.

وی در سال ۱۳۲۶ بازگشت و پس از ۱۳۲۲ در تهران بعضیت حزب توده ایران درآمد و در ارک عضو کمیته ولایتی حزب بوده و ضمناً از مؤسسان اتحادیه کارگران راه آهن شهر اراک و سپس مسئول این اتحادیه بود.

رفیق آذربایجان در سال ۱۳۲۴ در تبریز بعضیت دسکرات آذربایجان را درآمد، در زندان های آذربایجان برپاست اداره راه آهن آذربایجان رسید که به پیش از این حال بعضیت شعبه تشکیلات دوازدهمین حوزه کمیته شهری تبریز و شورای اتحادیه های کارگران از این شعبه شوبد. در روز پیش از آغاز داد رسی، مهمنان اجراهی میباشد که با کارگران این اتحادیه مهاجرت کرده و در این دوران نیز در امور حزبی شرکت فعال داشته است. رفیق آذربایجان در سال ۱۳۳۹ عضو کمیته مرکزی فرقه داد و کارگران از این اتحادیه بود.

کرات آذربایجان و حزب توده ایران است.

با مرگ رفیق آذربایجان و همکاری های بعل آوریم.

با سایه و با ایمان خود را از دست داده است.

این ضایعه را به همه رفاقتی های و بازماندگان رفیق قلید معمیمانه تسلیت میکویم.

دیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران

دست داشتیم مصباحه ای بعل آوریم.

اعزامی دیگر، بهش خود دیدیم که رئیم تاجه اندزه هایانکار است.

با این همه امکان آن هست که بر پایه اطلاعات خود و دیگران و اوقایت منظمه های اجتماعی از جریان آخرین قربانی های منتسب به گروه نه نظر از پای در آمدند. به هیچ کس اجازه بازدید از جنازه آنها و رویت گزارش بیزگ قانونی داده نشد.

میتوان حدس زد که آنها بوسیله سواوک، پلیس سیاسی آن کشور، مستگیر شده و مدت زمانی نیز

در توقيت پسر بوده اند. احتمال میرود که سواوک در

طول این مدت از آنها بازیرسی بعمل آورده است.

وکلای دادگاه مدعی مهمنان حق ملاقات از آنها را داده اند. از

محکمات بدیهی و تجدید نظر در خفا و سری

انجام گرفته است. مطوعات این کشور، که تحت

санو شدید قرار دارند، تنها اعلامی راچاپ میکنند

که دولت در اختیار آنها گذاشته است.

نکته جالب دیگر آنست که ما در جریان

دنباله در صفحه ۲

حوادث روز های اخیر در جمهوری توده ای

چنین بار دیگر بخران سیاسی عمیقی را که در تیجه

اندیشه های ضد مارکسیستی مانع جامعه چیز به

آن دچار گشته، با برخستگی ویژه ای متعجل نمود و

نشان داد که تایپ سیاست داخلی و خارجی رهبری

مالکیستی مردم چنین را هر چه بیشتر بسوی بنی سنتهای

سیاسی میکشند.

معالم شد که «انقلاب سفیده سالهای شصت

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

۱۳۵۵

رود پر سیور

له کارگران و زحمتکشان ایران!

(یام کمیته مرکزی حزب توده ایران بعنایت جشن اول ماه مه)

رای و زحمتکشان!

مرکزی حزب توده ایران روز اول ماهه روز

گی چهانی زحمتکشان، روز روزه نیروی شکوف

میاند و باش شاد باش میکوید، زحمتکشان

با انسال نیز چشم اول ماهه را روزش رایتی تشید

اخنچان روزیم اینداشته میگرد. قانون هشت ساعت کار

در روز اجرای نمیشود، قانون کارتووانین بیمه های اجتماعی

محصول مبارزه بی گیر طبقه کارگر است که بدرستی

اجرا نمیشود. هنوز دهها هزار کارگر خود سالبرخلاف

قانون کار بخشی استهار میشوند، هنوز مزد زنان

کارگران و زحمتکشان ایران، شما آزادی ستدیگانی

و هرگونه ازادی و حقوق دستگاهی محرومید، دستگاه

جهنمه سواوک ستدیگانی های دولتی را بر شما تحمیل و

حق انتخاب نمایندگان واقعی را از شناسلب کرده است.

روزیم اینداشته ای از کارگران و زحمتکشان ایران حکومت

و اداره کرده که این روز را بعنوان روز شصت

ی بوسیمی بشناسد. ولی حکومت ایران تا آنجا

ست ازبرگزاری این جشن در عمل جلوگیری کرد،

بعندوق انصصارهای اسلحه سازی، جیگرهای پوششی

شاه و خانواده اش، بدریاریان کاسه لیس، بفرماندهان

اوتش تجاوز کار، بجنایتکاران سواوک و دستگاههای

کوناگون، امنیتی، به بسیاری از کار شناسان

چاسوس و رنگ اینک امپریالیست ها و بعلتی های

میورا دارد. این کاخهای بلند، این مانشیهای آخرین

سیستم، این پلهاییکه در بانکهای خارجی روی ۵۰

میلیون این روزه زیروی خوانده است.

د. سطح زندگی روزانه خانواده های کارگران

در تایپ ۱۲ فوریه ۱۹۷۶ در روزنامه انگلیسی «تاپیس»، نیز در روزنامه فرانسوی «لاروند»

من گزارش، کمیته پارلمانی دفاع از زندانیان سیاسی در ایران، در انگلستان نشر یافت.

از آنجا که این گزارش از طرف نمایندگان لیبریست حاکی از یک گواهی بین المللی دیگر

بر نقدان کامل هرگونه قانونی در سیر رسیدگیها و محاکمات و قسطله بیرخانه سواوک

در ایران است، لذا ترجمه آنرا برای اطلاع پنتر خواندهان ارجمند «مردم» میرسانیم.

حکومت ایران فرمایه ترین حکومت جهان است

(من کامل گزارش کمیته پارلمانی دفاع از زندانیان سیاسی در ایران، منتشره در «تاپیس»، لندن)

(۵ شنبه ۱۲ فوریه ۱۹۷۶)

وی اوصولاً از هرگونه همکاری خودداری میکند.

او یافت میشود، شاه در زنم او از دادن هرگونه

در برابر شماره آنها خود از داری میورزند، شماره

سرونوشی مشاهد گریانگیری شان شده است، ازد

هیچ کس حق نداده از مستند، اتهام اطلاع یابد

و محاکمات دیگر علیه نیست، بخلاف دیگران

این افراد لا افل میدانند که تیر بازان آنها دستوری

است. برخی دیگر، مثلاً نه زندانی سیاسی در اوایل

۱۹۷۵ ظاهر، به شکم فرار از زندان، بزم حقیقی رسام آوراست.

ست که محاکمات و رأی های داد کاهی

چهانیان را برگزینند، که تیر بازان آنها صادرانی

بایهای پیش چندین گروه بین المللی بازرسی به

سفر کرده اند. همه آنها از عکس اصلی

ن خبر میدهند: سکوت رسمی! شاه خیلی

نم است که نوشیزیان کنفرانسها بین المللی

امون حقوق پسر باشد و در گفتگوهای های

ارای اواصول حقوق پسر یافتند، اما هنگامیکه

تحقیق در باره روزیم خود او پیش آید، مقامات

حکومت

گذشته مشود و این زندگی‌های افسانه‌وار که شما رنگ آنها را بخواهید در خواب نمی‌بینید، جز از راه تواج و غارت دسترنج شما و ثروت‌های کشور از جان دیگر بدست نیامده است.

کارگران، زحمتکشان !
شاه و عمال حکومت مطلعه اش در همانحال
که گنجهای خود را از تمره زنجهای شما پر میکنند
برای کمراهه کردن شما بیشتره وربا کارله از یک گانگی
منافق کارگر و کارفرما دم میزند. مدعی هستند که
باوضن قوانین سهیم کارگران در سود کارخانه ها
با فروش شهام کارخانه های به کارگران، کارگر و کارفرما
و برادر وار بهم یونتو داده اند، اختلاف طبقاتی و استثناماتی
را از بین برده و عدالت اجتماعی را برقرار کرده اند
اما باز هم شما بهتر از هو کس میدانید که مقصود
از این ادعاهای پوچ جلوگیری از مبارزات شما و انتشار
هرچه بیشتر شماست. عذر نرم استبدادی از این
خود ادامه میدهد.

نیز هدفی جز کشاندن طبقه کارگر بهبود سیاست صند ملی و ضد حکمرانیت رژیم و بر عاری کنترل هرجه دقتیر همه زحمتکشان و اعتراف جنیش کارگری از مبارزه والقی صنفی و سیاسی ندارد. رژیم ضد کارگری ایران به نیزرو طبقه کارگر و افغان است، زیروا خوبیست این طبقه در آن وزدگاری که در آغاز ارشد و گسترش خود بود، چشیده و بخوبی میداند که اگر

امروز به طبقه کردیم این از دوران ایشان نداشته بود و همانطور
شده منجد شود و بعد از مبارزه قدم گذاشت، خطر
بزرگی برای بساط ستمگری شاه و غازتگری سرمایه
داران و زیندانه اران بزرگ خواهد بود از این رو یا تمام
وسائل کوشش میکند که این طبقه را غیرپذید و از
گشتنی پسکار طلاقانی آن جلوگیری کند.

اما با وجود گوششهای رژیم و اقیانیت نشان میدهد که طبقه کارگر و زحمتکشان میهن ما گول حکومت کارگر کش را نمیخورند. در یک سال اخیر میهن ما شاهدینش گستردۀ مطالباتی و حق طلبانه و تعییرات براي دفاع از حقوق خود یوده است. اعتضابات خونین کارگران پارچه شاه، کارگران مشغول

سازی اول آنکه کارگران کارخانه چیز سایی کرچه،
کارخانه شناجی شهان و کارخانه صنایع شیمیایی در
اصفهان، کارگران صنایع نفت چندوب؛ کارگران
کوه؛ کارگران کارخانه های اتصاب دستگاه اه صاده

بوره این مدعای است که طبقه کارگر ما با وجود ریسم پلیس سواک و روپرو بوچر با خطور مرگ، زندان و اخراج از کار، دلیرانه از حقوق خود دفاع میکند و کارگران را باید بشناسان ازهاها را و ارادار بقیویل تمام با
پلاستیک میزنند و همچنان که در اینجا شاهد شدند

پخشش از خواستهای خوش مینماید. گسترش چندیش اعصابی در سال ۴ گذشت نشانه بالا و قفقن سطح آگاهی زمحکشان و نویز پخش تشکل و اتحاد هر چه بیشتر آنها در مبارزات آینده است. زمحکشان مادر حمله میانهای حق، طبلهای خود را، منند که

با دیگر نیروهای ملی پرای جا-دیری از شریده های سرسرام آور تسیلیحاتی که در آمد کشور را بسود انحصارات اسلحه سازی امپریالیستی می بلعد، پرای خروج نیروهای متجاوز ایران از عمان که بنام کمک کارگر، بازداشت و اخراج صد ها زن از زدهتگشان بسلطان قرآن و سلطانی تایپوس و پرای سر کوب جنبش رهائی در جای اعتصابهای گذشته جهود، بازداشت و غفت اندک

پخش خلق مظاوم و محروم این کشور بدانجا اعلام شده‌اند، پرای جلو کیری از پریاد دادن بزرگترین ثروت ملی نفت و اجرایی تمام و کمال قانون ملی مکن مصباح نفت و پرای بریدن بساط جهانی ساواک که هرگونه آزادی

میشود علت عدم شدید بحران در داخل هربری مأوثیستی که به اشکال مختلف اختراض و مقاومت میان قوهای مختلف اهالی کشور علیه مجموعه سیاست خارجی و داخلی مأوثسه دون و کروه طرفدار وی در رهبری بازتاب می‌یابد، استخار شود.

تظاهرة ای از آنستکه مبارزات سیاسی درون رهبری چین
اشکال حادتری پخود میگیرد و پرخرج تر میشود و این
حوادث قبل ازهمه بازتاب روشی از مردمی مشخص تر
میان شفراهای مختلف جامعه چین است که یا آگاهی
یه بی آمدهای زیانی باز مجموعه اندیشه ها و سیاست
ماوتسه دوف و گروهه هادار و پرای اینده خلق و
کششو چین وارد صحنه پیکار میشوند.

سلیمان

چنانکه روزنامه های ایران خبر داده اند
مهندس عیسی و یوق حقیقی بعثت بهماری سرطان در
تهران در گذشته است. مهندس و یوق عضو سابق
شنبه شکایات کل کمیته مرکزی حزب توده ایران
و دو برادر، یکیار او سال ۱۳۲۷ تا ۱۳۲۲ بعدت پیش
سال و باز دیگر اوسال ۱۳۳۳ تا ۱۳۳۸ باز هم بعدت
ینچه سال یعنی جماداً سال زندانی بوده است. مهندس
عیسی و یوق حقیقی تا باز پیش دم زندگی به آرامی
حزب توده ایران وفا دار و در محیط کار و زندگی بین
دوستان و آشنايان خود از محبوبیت فراوانی پرخوردار
بوده است.

ما در گذشت نابهشگام رفیق دیرین و مقاوم
خود را به باز ماندگان - رفقاء حریزی و دوستان رفیق
اقید تشییع میگوییم.

هیئت تحریریه « مردم »

تشدید بحران در درون . . .
سعی زحمتکشان کشور نیز با تأثیر یافته است . علی چند روزه اول ماه آوریل در میدان مرکزی شهر پکن «تیان آن مین»، تظاهرات انبیوه ای اهالی پکن تشکیل گردید که آشکارا به اعتراض علیه رهبری ماؤنژیستی و ساست آن تبدیل گردید . در چه در صورت ظاهر نگیره این تظاهرات بر کارگری روز بیان بود در گذشگان که از سنت ملی خلق چیز است و نیز بزرگداشت باد بود نخست وزیر قنید چون لای و شار تاج گل پیای بنانی یاد گار قهرمانان انقلاب بود ، ولی از شمارهای این تظاهرات ادعا میشد و نوشته های روی نوارهای تاج گل معلوم شد ، این انگیزه دنها دستاویزی بروای بپراز اعتراض مشکل اصلی پایاخت علیه رهبری ماؤنژیستی بود . در گذشت نخست وزیر چون لای عامل از این برای این تشدید مبارزات رهبری ماؤنژیستی برس ندرت بود و موجوب شد که این مبارزات از چهار چوب خطلافات میان گروههای مختلف در رهبری خارج شود و مشکل تظاهرات اکثرهای اهلی پایاخت چون علیه مجموعه اندیشه ها و سیاست اتوپیستی بروز نماید .
روزنامه «زواد دوپهه تسای تونگ» چاپ آلمانی خاتری خاطر نشان میکند : «تظاهرات هند ماؤنژیستی بر میدان «تیان آن مین»، نشان داد که اپوزیسیون رفوبن جین که رشد سالم اقتصاد کشور را پسر غفار میان انتقامی و بی محظی ماؤنژیسته دون ترجیح میدهد فوی ترس از آنست که گروه رهبری ماؤنژیستی

در مورد این ظاهروات مطبوعات خود چن هم
توانستند ایت بار با فرمولهای مبتدل مبارزه علیه
ظرفداران راه سرمایه داری، «انصراف از اندیشه
مای مالو» وغیره انگیزه و محتوا اصلی این ظاهروات
اید نام کشند و ناگزیر به اعتراف این مطلب شدند
که: «لهه تیز اعتراض شرکت کنندگان در تظاهرات
لیه مالوئنه دون متوجه بود». هیئت سیاسی کمیته
رکوی حزب کمونیست چن منع تصمیم در مورد
رکاری: «دن سیاپوین» از همه مقابلهای حزبی و دولتی
انتهایم «هاو-گون» بمقام نخست وزیری و «ماون
ول سدر کمیته موزکی حزب کمونیست چیز
تظاهرات میدان: «تیان آن مین»، را یعنوان یک اقدام
مند اقلابی محکوم نمود و دن سیاپوین و هوا داران
ی را مسئول این اقدام شناخت. اما در حقیقت این

اصحیمات رهبری مأوثیستی تنهای تلاشی است برای
گمراه ساختن انگلار عمومی توده های وسیع خلق چین
استار انگلیه های واقعی بحران درون رهبری چین.
طربوکه روزنامه تیپیوپول تایپزه خاطر نشان میکند،
اصحیمات در مردم برگشادی دن سیاپوین را پاید نه انجام
کشکه آغاز مبارزات شدید تر و تعمیق بیشتر بعراون
روون رهبری مأوثیستی و همه جامعه چین داشت .
روزنامه «چین مین زیپائو» علی مقاله مبسوطی در
ورود حادث اخیر در پکن اعتراف میکند که در
پایان رهبری مأوثیستی مبارزات شدیدی بر سر قدرت
چریوان است و نیز وجود نارضائی از سیاست رهبری
گفتگوی را پنهان نمیکند. اما بشیوه عمومی مأوثیستی
گلگچیزه این حادث «کالونمندی مبارزه طبقاتی » در
پایان جامعه چین و «مبازه خوشی» در درون حزب